

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a JUDr. Ing. Viery Horčicové v právní věci žalobce: **O. Y.**, st. přísl. Ukrajina, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Václavské nám. 21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad štolou 3, Praha 7, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobce o povolení k přechodnému pobytu podané dne 21. 9. 2010

t a k t o :

- I. Žalovanému se ukládá povinnost vydat rozhodnutí v řízení o žádosti žalobce o povolení k přechodnému pobytu podané dne 21. 9. 2010 a vedené žalovaným pod sp. zn. OAM-01947/PP-2011, a to ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10.640,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. Petra Václavka, advokáta.**

Odůvodnění

Žalobce se žalobou doručenou Městskému soudu v Praze dne 26. 10. 2011 domáhal toho, aby soud žalovanému uložil povinnost rozhodnout o jeho žádosti o povolení přechodného pobytu ze dne 20. 9. 2010.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že popírá oprávněnost podané žaloby, neboť řízení je přerušeno. Navrhl proto, aby byla žaloba zamítnuta.

Při ústním jednání konaném dne 20. 3. 2012 žalovaný předložil soudu výzvu ze dne 13. 3. 2012, kterou byl žalobce vyzván k odstranění vad předmětné žádosti (a která byla právnímu zástupci žalobce doručena dne 16. 3. 2012). Dále předložil výpis z evidence

nežádoucích osob, podle něhož byl žalobce z této evidence vyřazen ke dni 2. 8. 2011. Dále poukázal na to, že žaloba je velmi podobná dalším žalobám podávaným stejnou advokátní kanceláří a liší se toliko v údajích o jménu a příjmení cizince a datu podání žádosti. Poukázal na posun v předmětném správním řízení, který nastal, když dne 16. 3. 2012 žalovaný vydal výzvu k odstranění vad žádosti. Navrhl proto, aby byla žaloba zamítnuta.

Žalobce zdůraznil, že o žádosti nebylo rozhodnuto v zákonem stanovené lhůtě. Poukázal především na to, že ačkoli byl z evidence nežádoucích osob vyřazen ke dni 2. 8. 2011, výzva k odstranění vad byla vydána až dne 16. 3. 2012.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Městský soud v Praze se nejprve zabýval otázkou, zda žaloba je věcně projednatelná, tj. zda je dostatečně určitá a obsahuje dostatečně konkrétní údaje, neboť žalovaný u ústního jednání před soudem tvrdil, že tomu tak není.

Podle § 80 odst. 3 soudního řádu správního žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat

- a) označení věci, v níž se žalobce ochrany proti nečinnosti domáhá,
- b) vyličení rozhodujících skutečností,
- c) označení důkazů, jichž se žalobce dovolává,
- d) návrh výroku rozsudku.

Pokud jde o písm. a), považuje soud za dostačenou specifikaci, pokud žalobce v žalobě uvádí, že se jedná o řízení o žádosti o povolení k přechodnému pobytu podané dne 20. 9. 2010 k poštovní přepravě cizinecké policii. Ostatně ani žalovaný neměl žádné pochybnosti, které věci se žaloba týká, a tuto náležitost je tak třeba mít za splněnou.

Pokud jde o písm. c), žalobce se žádných důkazů nedovolával, proto nelze o splnění nebo nesplnění této náležitosti vůbec hovořit.

Pokud jde o písm. d), má soud za to, že žalobce dostatečným způsobem návrh rozsudku uvedl (žalovaný ostatně ani opak v tomto směru netvrdil).

Spor může vystat ohledně náležitosti uvedené pod písm. b). I v případě této náležitosti má soud za to, že ji podaná žaloba splňuje. Žalobce totiž v žalobě uvádí, jakou žádost podal, kterému orgánu ji adresoval, kdy se tak stalo a že o ní dosud nebylo rozhodnuto, s tím, že dle jeho názoru mělo být o žádosti rozhodnuto ve lhůtě 60 dnů. Takové vyličení považuje soud za dostatečné.

Nemůže být ovšem na druhé straně sporu o tom, že by bylo vhodnější, kdyby byla žaloba formulována podrobněji. Jak se ukázalo při ústním jednání před soudem, pro posouzení důvodnosti žaloby bylo zapotřebí zjistit a ověřit ještě další údaje, které žaloba sice neobsahovala, avšak žalobci byly známy (např. údaje o tom, že žalobce již byl vyřazen z evidence nežádoucích osob a kdy se tak stalo). Uvedení takových údajů přímo do žaloby je jistě i v zájmu žalobce, neboť by tím nepochybně přispěl k rychlosti a hospodárnosti soudního řízení, což je nepochybně v zájmu žalobce.

Každopádně je nutno konstatovat, že žaloba je projednatelná i v té podobě, jak byla podána. Je totiž třeba vzít do úvahy, že v řízení o ochraně před nečinností správního orgánu správní soud sám zjišťuje skutkový stav a rozhoduje podle skutkového a právního stavu ke dni vydání rozsudku. Jedná se tedy ve své podstatě o řízení nalézací. Oproti řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu se tak jedná o významný rozdíl, neboť v tomto typu řízení

soud (mimo jiné) „pouze“ přezkoumává, zda skutkový stav zjištěný správními orgány byl zjištěn způsobem odpovídajícím zákonu a poskytuje dodatečnou oporu pro rozhodnutí. Zjišťování skutkového stavu soudem v tomto typu řízení je tak do značné míry omezeno (a to i zákonem). Tomuto rozdílu ostatně odpovídá i zákonná formulace náležitostí jednotlivých typů žalob. Zatímco žaloba proti rozhodnutí správního orgánu musí podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. obsahovat „žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné“, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti postačuje, pokud žaloba obsahuje podle § 80 odst. 3 písm. b) s. ř. s. vylicení rozhodujících skutečností.

Soud proto přistoupil k meritornímu projednání žaloby a dospěl k následujícím závěrům:

Ze správního spisu v této věci vyplynulo, že dne 21. 9. 2010 byla Policii České republiky, Oblastnímu ředitelství služby cizinecké police Praha (tj. orgánu tehdy věcně a místně příslušnému, dále jen cizinecká policie) doručena žádost datovaná dnem 20. 9. 2010 o povolení k přechodnému pobytu. Bylo zjištěno, že ke dni podání této žádosti je žalobce evidován v evidenci nežádoucích osob, neboť mu bylo uloženo správní vyhoštění.

Dne 23. 9. 2010 podal žalobce podnět k okamžitému vyřazení z evidence nežádoucích osob a s poukazem na judikaturu správních soudů uvedl, že je v této databázi evidován neoprávněně a měl by z ní být tedy okamžitě vyřazen.

Usnesením ze dne 4. 10. 2010 cizinecká policie řízení o žádosti o povolení k přechodnému pobytu přerušila, neboť dospěla k závěru, že je nutno vyčkat rozhodnutí o žádosti žalobce o vyřazení z evidence nežádoucích osob, neboť toto řízení je řízením o předběžné otázce ve vztahu k řízení o žádosti o povolení přechodného pobytu.

Žalovaný se stal orgánem příslušným k rozhodování o žádosti na základě novely zákona č. 326/1999 Sb. účinné od 1. 1. 2011. Ze správního spisu vyplývá, že dne 13. 4. 2011 se dotázal Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, na stav řízení ve věci vyřazení žalobce z evidence nežádoucích osob. Tento orgán odpověděl žalovanému dne 22. 4. 2011 a sdělil mu, že toto řízení je v kompetenci Ředitelství služby cizinecké policie, na něž je třeba se obrátit. Žádné další doklady o tom, že by žalovaný zjišťoval stav řízení o vyřazení žalobce z evidence nežádoucích osob, předložený správní spis neobsahuje. Z listin předložených soudu při ústním jednání pak bylo zjištěno, že žalobce byl vyřazen z evidence nežádoucích osob ke dni 2. 8. 2011.

S žalovaným lze jistě souhlasit s tím, že po dobu přerušení řízení není správní orgán nečinný, neboť lhůty pro rozhodnutí neběží. Na přerušení řízení se však může s úspěchem odvolávat pouze tehdy, pokud důvody pro přerušení řízení trvají. V projednávané věci odpadl důvod pro přerušení řízení dnem 2. 8. 2011, kdy žalobce byl z evidence nežádoucích osob vyřazen a bylo tedy rozhodnuto o předběžné otázce, kvůli jejímuž vyřešení bylo řízení usnesením ze dne 4. 10. 2010 přerušeno.

I po tomto dni však zůstal žalovaný zcela nečinný a žádné úkony v řízení nečinil ani nezjišťoval, zda důvody pro přerušení řízení stále trvají. Existenci těchto důvodů neověřil ani poté, kdy žalobce dne 22. 9. 2011 podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti dle § 80 správního řádu a ani poté, kdy se žalovaný dne 16. 11. 2011 z výzvy soudu dozvěděl o podané žalobě.

Teprve dne 16. 3. 2012, tj. čtyři dny před konáním ústního jednání před soudem a více než 7 měsíců po odpadnutí důvodu pro přerušení řízení, žalovaný vydal výzvu k odstranění vad žádosti a začal tedy činit úkony směřující k vydání rozhodnutí ve věci.

Soudu nepřísluší v tomto okamžiku nijak hodnotit správnost výzvy žalovaného ze dne 13. 3. 2012 a doručené žalobci dne 16. 3. 2012. Přesto je však třeba konstatovat minimálně to, že se jedná o vady, k jejichž odstranění mohl být žalobce vyzván přinejmenším v srpnu 2011, kdy již odpadl důvod pro přerušení řízení. Žádný z důvodů, pro něž byla tato výzva vydána, totiž nepředstavuje nějakou nově najevo vyšlou skutečnost a byly zřejmé již ke dni 2. 8. 2011.

Soud tedy shrnuje, že žalovaný byl v řízení o žádosti žalobce minimálně od 2. 8. 2011 do 16. 3. 2012, tj. po dobu více než 7 měsíců, zcela nečinný, neboť nejenže nečinil žádné úkony směřující k vydání meritorního rozhodnutí o žádosti, ale nečinil ani žádné úkony směřující k tomu, aby ověřil, zda důvody, pro něž bylo řízení přerušeno, stále trvají. Proto soud podané žalobě vyhověl a žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí. K tomu mu stanovil lhůtu, jejíž délku stanovil tak, aby poskytl žalobci dostatečný časový prostor k odstranění vad podané žádosti podle výzvy žalovaného ze dne 13. 3. 2012 a rovněž žalovanému pro vyhodnocení doplněných podkladů ze strany žalobce.

Žalobce měl se svojí žalobou úspěch a náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených a prokázaných nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Tyto náklady spočívají v nákladech souvisejících se zastoupením advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů za 3 úkony právní služby po 2100 Kč (za převzetí věci, sepsání žaloby a ústní jednání před soudem), a 3 režijní paušály po 300 Kč. Celkem tedy činí náklady na právní zastoupení 7.200,- Kč. K tomu se připočítává daň z přidané hodnoty ve výši 20 %, jíž je žalobcův advokát plátcem, ve výši 1.440 Kč. Další náklady představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000 Kč. Proto soud přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení ve výši 10.640 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. března 2012

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu